

Nowelizacja ustawy o najniższych wynagrodzeniach zasadniczych

gniarek i położnych

Źródło finansowania: dodatki brutto brutto

cd. ze strony 4

funduszy na sfinansowanie skutków wzrostu wynagrodzeń zasadniczych wynikających z projektowanej ustawy. Stosowny przepis przewidujący zaliczanie środków na podwyżki pozyskiwanych z OWU na pokrycie kosztów podwyżek koniecznych do uzyskania poziomu najniższych wynagrodzeń zasadniczych wynikających z projektu ustawy zawarty jest w jej art. 3 ust. 3.

Założono ponadto, że podwyżki wynagrodzeń pielęgniarek i położnych realizowane na podstawie OWU będą nadal dokonywane w taki sposób, że każda pielęgniarka/położna zgłoszona do płatnika jako uprawniona do podwyżki z OWU otrzymuje taką samą kwotę wzrostu wynagrodzenia.

Powoduje to, że nie można przyjąć, że wszystkie środki przekazywane podmiotom leczniczym na podstawie podwyżek z OWU przeznaczone będą tylko dla pielęgniarek/położnych, których wynagrodzenia zasadnicze są niższe niż najniższe wynagrodzenie zasadnicze określone w projekcie ustawy. W dotychczasowej praktyce podwyżki z OWU realizowane były w podmiotach leczniczych na podstawie porozumień zakładających objęcie jednakowymi podwyżkami wszystkich pielęgniarek bez względu na dotychczasowe wynagrodzenie.

Dopływ dodatkowych rosnących corocznie kwot środków z podwyżek z OWU zakończy się w 2019 r. Od 2020 r. płatnik będzie przekazywał jedynie kwoty pozwalające na

podtrzymanie skutków podwyżek z OWU wg stanu na 2019 r. Natomiast mechanizm przyjęty w projekcie ustawy przewiduje dochodzenie do docelowych wynagrodzeń w okresie do 31 grudnia 2021 r., co powoduje, że od pewnego momentu pracodawcy będą musieli przeznaczać na podwyższenie wynagrodzeń pielęgniarek/położnych do poziomu najniższych określonych ustawą dodatkowe środki - inne niż pochodzące z OWU (z szacunkowych obliczeń skutków finansowych projektu wynika, że skutki finansowe dotyczące wzrostu wynagrodzeń pielęgniarek i położnych z tytułem magistra bez specjalizacji wystąpią dopiero w 2022 r.).

Źródło: Ministerstwo Zdrowia

cd. ze strony 4

zdrowotnych w podmiotach leczniczych.

Unormowania w zaproponowanym brzmieniu mają na celu ochronę interesu niewątpliwej wagi, tj. konstytucyjnie zagwarantowanego prawa obywatela do ochrony zdrowia. Dla zapewnienia przez państwo realizacji tego uprawnienia zasadne jest podejmowanie działań mających na celu poprawę warunków zatrudnienia nie tylko profesjonalnej kadry medycznej, ale także pracowników tzw. działalności podstawowej, którzy co prawda nie posiadają uprawnień do samodzielnego udzielania świadczeń zdrowotnych, ale - wykonując pracę w komórkach działalności medycznej zakładu leczniczego - bezpośrednio wspierają udzielanie tych świadczeń. Ich praca ma zatem wpływ na jakość i dostępność świadczeń zdrowotnych udzielanych przez pracowników medycznych w podmiotach leczniczych, co uzasadnia wyróżnienie tej grupy pracowników i objęcie jej zakresem zmienianej ustawy.

Celem wprowadzenia progu najniższej płacy zasadniczej dla grupy pracowników działalności podstawowej, innych niż pracownicy wykonujący zawody medyczne, jest również przeciwdziałanie rosnącym dysproporcjom pomiędzy poziomem wynagrodzeń pracowników medycznych a poziomem płac pracowników działalności podstawowej, których praca pozostaje w bezpośrednim związku z udzielaniem świadczeń zdrowotnych.

W świetle powyższego rozszerzenie zakresu podmiotowego ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. na tak wyodrębnioną grupę pracowników posiada istotne uzasadnienie i pozostaje w zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie bowiem z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 stycznia 2005 r. o sygn. akt K 31/03 różnicowanie sytuacji podmiotów podobnych jest dopuszczalne, jeżeli zostały dochowane trzy wymogi:

- 1) wprowadzone przez ustawodawcę kryteria różnicowania muszą być racjonalnie uzasadnione i muszą mieć związek z celem i treścią przepisów, w których zawarta jest dana norma;
- 2) waga interesu, któremu ma służyć różnicowanie podmiotów podobnych, musi pozostawać w odpowiedniej proporcji do wagi interesów, które zostaną naruszone w wyniku różnego traktowania podmiotów podobnych;
- 3) różnicowanie podmiotów podobnych musi znajdować podstawę w wartościach, zasadach lub normach konstytucyjnych.

Ponadto proponuje się wyłączenie lekarzy i lekarzy dentystów odbywających specjalizację w ramach rezydentury oraz lekarzy i lekarzy dentystów odbywających staż z procedury podwyższania wynagrodzenia zasadniczego ze skutkiem od dnia 1 lipca każdego roku na mocy porozumienia albo zarządzenia. Zatem, na skutek dodania do ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. art. 3a wynagrodzenie zasadnicze lekarzy i lekarzy dentystów odbywających specjalizację w ramach rezydentury oraz lekarzy i lekarzy dentystów odbywających staż będzie musiało być podwyższone do dnia 31 grudnia 2021 r. do wysokości nie niższej niż poziom najniższego wynagrodzenia zasadniczego określonego w zmienianej ustawie, przy czym wysokość wynagrodzenia zasadniczego w dalszym ciągu określana będzie w drodze rozporządzeń wydawanych na podstawie art. 15 ust. 5 oraz art. 16j ust. 5 Ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz.U. z 2018 r. poz. 617, z późn. zm.). Kolejną zmianą jest wprowadzenie terminu do dnia 15 czerwca każdego roku na wydanie przez kierownika podmiotu leczniczego lub podmiot tworzący (w przypadku podmiotów leczniczych działających w formie jednostek budżetowych) zarządzenia w sprawie podwyższenia wynagrodzenia.

Obecnie ustawa z dnia 8 czerwca 2017 r. określa, na jaki dzień pracodawca jest obowiązany dokonywać podwyższenia wynagrodzeń zasadniczych pracowników objętych zakresem regulacji. Termin ten przypada na 1 lipca każdego roku. Przed tym dniem pracodawca, który w terminie do 31 maja nie zawrze porozumienia z organizacjami związkowymi lub przedstawicielem pracowników, wydać będzie musiał stosowne zarządzenie. Brak jest jednak obecnie w ustawie z dnia 8 czerwca 2017 r. określonego terminu, w którym powyższe zarządzenie powinno być wydane. Wydaje się zatem, że wprowadzenie terminu na wydanie zarządzenia usprawni coroczny proces realizacji ustawowego obowiązku podwyższania wynagrodzeń zasadniczych.

Ponadto projekt zakłada zmianę w grupach zawodowych określonych w lp. 7-9 załącznika do ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. polegającą na przeniesieniu pielęgniarek i położnych zatrudnionych na stanowiskach wymagających wykształcenia wyższego magisterskiego na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, lecz niewymagających specjalizacji, z dotychczasowej grupy zawodowej określonej w lp. 9. do grupy określonej w lp. 8. Obecnie grupa zawodowa określona w lp. 8 załącznika do ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. obejmuje tylko pielęgniarki i położne ze specjalizacją (niezależnie od poziomu wykształcenia i ukończonego kierunku studiów), zatem pielęgniarki

cd. na stronie 6

